

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011357
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7116011357.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča v trestnej veci obžalovanej A. B. C. a spol. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4, písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovanej A. B. C., obžalovanej A. C. D. a obžalovanej E. C. proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16.3.2022 sp. zn. 1T/33/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných A. B. C. a E. C..

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovaným ukladá:

1/ obžalovanej A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. X, B. -H. hrdinov podľa § 225 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolu č. 11 trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

3/ E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. X, B. - H. hrdinov podľa § 225 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolu č. 11 trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej A. C. D..

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalované 1/Ing. B. C. - nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. X, B. - H. C.; 2/Ing. C. D. - nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, J. - K. a X/Eva C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. X, B. - H. hrdinov uznané vinnými zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4, písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaná A. B. C. a obžalovaná A. C. D. v Košiciach dňa 30.05.2006 podpísali zmluvu o výkone osobnej asistencie medzi užívateľom osobnej asistencie B. C. a osobným asistentom A. C. L. (t.č. D.), o ktorej nepravdivosti spočívajúcej v tom, že obžalovaná A. C. D. nebude vôbec vykonávať osobnú asistenciu pre obžalovanú A. B. C. a zmluva bude slúžiť iba na vylákavie príspevku na osobného asistenta osoby zdravotne ťažko postihnutej vedela od počiatku aj obžalovaná E. C., ktorá sa ako matka obžalovanej A. B. C. o menovanú po celý čas starala, pričom na základe uvedenej fiktívnej zmluvy a následných nepravdivých výkazov o odpracovaných hodinách osobného asistenta, ktoré ÚPSVaR Košice mesačne predkladali obžalovaná A. B. C. aj obžalovaná E. C., poberala obžalovaná A. B. C. neoprávnené v rozpore s ustanovením § 58 zákona č. 195/1998 Z. zo sociálnej pomoci a neskôr v rozpore s ustanovením § 22 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov peňažné príspevky na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia za osobnú asistenciu v období od 30.5.2006 do 31.12.2010, čím sa takto ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, Staničné námestie č. 9, obohatila celkovo o sumu 8.023,49,€ a taktiež obžalovaná A. B. C. na základe zmluvy o osobnej asistencii s M. C. uzavretej dňa 01.10.2006 poberala neoprávnené príspevok na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia za osobnú asistenciu na základe nepravdivých výkazov o odpracovaných hodinách osobného asistenta v období od 01.07.2010 do 31.12.2010, kedy jej už M. C. osobnú asistenciu neposkytoval, čím sa takto ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, Staničné námestie č. 9, obohatila celkovo o sumu 1.052,64,-€.

Za to im súd uložil:

Obžalovanej A. B. C. podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolu č. 11 trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd pri povolení podmienienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovanej A. C. D. podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolu č. 11 trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd pri povolení podmienienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovanej E. C. podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolu č. 11 trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd pri povolení podmienienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti rozsudku ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásili odvolanie obžalované A. C. D., A. B. C. a E. C.. Odvolanie

za obžalovanú A. C. D. odôvodnil obhajca JUDr. Dalibor Tverďák a to tým, že dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd nepreukazujú vinu obžalovanej a zároveň súd odmietol vykonanie dôkazu preukazujúcim nevinu obžalovanej. Trestnoprávna zodpovednosť má byť využitá ako krajný prostriedok pri porušovaní najzávažnejších protispoločenských javov. Trestné právo nemá byť použité na kriminalizáciu skutkov, na ktoré nie je a ani nikdy nebol spoločenský záujem. V konaní bolo nesporne preukázané, že B. C. mala ťažké zdravotné postihnutie po celú rozhodnú dobu, bola odkázaná na starostlivosť vykonávanú osobným asistentom. V priebehu uvedenej doby dochádzalo k zmene právnej úpravy, ktorá umožňovala výkon osobnej asistencie aj zo strany rodinných príslušníkov. Vzhľadom na zmeny právnej úpravy tieto nemôžu byť na ťarchu ich adresátov. Obžalovaná A. C. D. od samého počiatku trestného konania spáchanie skutku popiera. Obžalovaná nikdy vedome nepodpisovala zmluvu o výkone osobnej asistencie, teda absentuje u nej úmysel. Podmienkou výplaty príspevku osobnej asistencie bolo predloženie výkazov o výkone tejto osobnej asistencie. Nevyplyva zo žiadneho dôkazu, že by A. C. D. mala čo i len vedomosť o tom, že by sa predkladali akékoľvek výkazy, ani jeden z týchto výkazov nie je podpísaný A. C. D. to znamená okolnosť, na základe ktorých došlo k výplate jednotlivých dávok osobnej asistencie nemôže ísť na ťarchu A. D.. Je treba upriamiť pozornosť súdu na okolnosť týkajúcu sa zmeny priezviska. Keď po tom, čo A. D. uzatvorila manželstvo dovedy za slobodná pani L., došlo k zmene priezviska na Špilkové. Napriek tomu výkazy boli naďalej podpisované za pani L. to znamená, v tom čase priezvisko už nebolo aktuálne a neexistovalo vo vzťahu k obžalovanej. Poukázal aj na nedôveryhodnosť a zmeny vo výpovedi zo strany spoluobžalovaných C., ktorí v priebehu dokazovania menili výpovede. Pani A. D. mala celú túto skutočnosť, po tom, čo sa o tom dozvedela, že dochádza k nekalým praktikám riešiť a uvedenú vec komunikovala so svojou bývalou spolužiačkou, v danom čase vyšetrovatelkou. To znamená, takéto čestné konanie zo strany obžalovanej A. D. je týmto trestným konaním sankcionované a v tejto chvíli je v pozícii obžalovanej. Má za to, že takýto postup OČTK je v priamom rozpore s princípom spravodlivosti.

Odvolanie odôvodnila aj obžalovaná A. C. D. a to tým, že bolo porušené jej právo na obhajobu a spravodlivý proces. Okresný súd odmietol vykonať dôkaz a to prečítať facebookovú komunikáciu medzi ňou a A. B. C. s tým, že ide o nezákonný dôkaz, pretože bol získaný bez súhlasu obžalovanej A. B. C. a bez súhlasu prevádzkovateľa sociálnej siete facebook. Poukázala v tejto súvislosti na § 119 ods. 3 Tr. por., má za to, že predložený dôkaz je zákonný a jeho zákonnosť a autentickosť nebola nikým a ničím spochybnená. Ak by bol súd vykonal tento dôkaz, musel by dospieť k jedinému logickému záveru, že sa žalovaného skutku nedopustila, nakoľko je z tejto komunikácie zrejmé, že nemala vedomosť o tom, že obžalovaná A. B. C. poberá neoprávnene príspevok na osobnú asistenciu. V dôvodoch odvolania odcitovala a zvýraznila hlavné časti z tejto komunikácie, z ktorej je zrejmé, že nevedela o neoprávnenom poberaní príspevku na osobnú asistenciu A. B. C.. Ak by sa aj akceptovala správnosť znaleckého posudku znalca Mgr. Koutného k pravosti jej podpisu na zmluve o výkone osobnej asistencie, tento samotný posudok nie je dôkazom o tom, že z jej strany bola táto zmluva podpísaná s vedomím, že na podklade nej má obžalovaná A. B. C. neoprávnene čerpať príspevok na osobnú asistenciu. Trvá na tom, že pokiaľ by bol tento podpis skutočne pravý, bol ňou vyhotovený v omyle vyvolanom A. B. C., výpovede obžalovaných C. vo vzťahu ku nej možno považovať za nedôveryhodné a účelové, s cieľom pomstiť sa jej za iniciovanie tohto trestného stíhania. Pokiaľ by skutočne vedome podpísala predmetnú zmluvu, neriešila by túto záležitosť s policajtom ale skôr po dohode s ostatnými obžalovanými. Súd jej podľa rozsudku kladie za vinu len uzatvorenie zmluvy o výkone osobnej asistencie, kde naopak obžalované C. mali byť osobami, ktoré vyhotovovali výkazy na ktorých falšovali jej podpis, tieto výkazy následne predkladali na úrad práce a na základe nich aj čerpali príspevok z úradu. Má za to, že jej konanie, ktoré samo o sebe podľa jej názoru nie je ani dostatočne spôsobilé na naplnenie znakov účasti na tomto trestnom čine je v podstate zanedbateľné vo vzťahu ku konaniu a zavineniu obžalovaných C.. Napriek tomu jej súd uložil rovnako prísny trest. Žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo aby sám vo veci rozhodol tak, že ju spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí. K dôvodom odvolania obžalovaná A. D. predložila hodnotenie od zamestnávateľa a poďakovanie zamestnávateľa pri príležitosti jej pracovného jubilea odpracovaných 10 rokov v pracovnom zaradení hlavný štátny radca na Úrade vlády SR oddelenie kontroly a projektovej činnosti OLAF.

Obhajca JUDr. Alexander Farkašovský za obžalované A. B. C. a E. C. odôvodnil odvolanie tým, že už v prípravnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná A. B. C. splnila všetky podmienky, ktoré boli stanovené na uplatnenie nároku na štátny príspevok. Ten, kto pri spáchaní trestného činu nevie, že je jeho čin protiprávny, nekoná zavinenie a nemohol sa ani omylu vyvarovať. Obvinené osoby

A. B. C. a jej matka E. C. údajne spáchali trestný čin subvenčného podvodu v období od 1.6.2006 do 31.12.2010, keď v tomto období platila právna norma č. 447/2008 Z.z. podľa ktorej nebolo možné poskytovať fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím osobnú asistenciu zo strany rodinného príslušníka (matka). Zákomom č. 180/2011 Z.z. ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2011 bolo opätovne možné poberať peňažný príspevok na osobnú asistenciu aj rodinným príslušníkom fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím. Zdôraznil, že A. M. M., zástupkyňa ÚPSVaR potvrdila skutočnosť, že A. C. sa k svojmu protiprávnemu konaniu priznala a s úradom spísala splátkový kalendár, ktorým sa zaviazala vzniknutú škodu vrátiť, splátky riadne a včas splácala a preto sa poškodená nepripájala k trestnému stíhaniu a nežiadala v odsudzujúcom rozsudku súdu zaviazat' obvinenú k náhrade škody. Vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov došlo k naplneniu reparačnej funkcie v zmysle osobitných predpisov a teda nie sú dané dôvody na použitie trestného práva ako krajného prostriedku. Rovnako je potrebné brať do úvahy aj tzv. dodržanie obvyklej miery opatrnosti osoby, ktorá je uvádzaná do omylu, alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť. Obhajoba ďalej poukázala na neprímeranú dĺžku trestného konania a v tejto súvislosti vychádzal aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. III ÚS416/2015 a IV ÚS184/2010. V takýchto prípadoch aj ESLP poukázal na možnosť zastaviť trestné stíhanie v prípravnom konaní a v súdom konaní oslobodiť obvineného v rámci uplatnenia kompenzácie za porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote. Navrhol, na základe uvedeného a najmä na neprímeranú dĺžku trestného konania obžalovaných A. B. C. a obžalovaných E. C. spod obžaloby okresného prokurátora v celom rozsahu oslobodiť.

Prokurátor zaslal vyjadrenie k odvolaniu obžalovaných a vyslovil, že odvolanie považuje za nedôvodné. K námietke, že dohoda o výkone osobnej asistencie nebola zákonnou podmienkou na vyplatenie peňažných prostriedkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, ale podmienkou na vyplatenie boli iba samotné výkazy o počte hodín vykonanej osobnej asistencie, uviedol, že tento právny názor je zrejme nesprávny. Bez uzavretia dohody a jej predloženia úradu, úrad by neakceptoval ani jeden z výkazov o počte hodín vykonanej asistencie. Výkazy sú iba dôkazom o realizácii samotnej dohody a potvrdzujú rozsah vykonávania osobnej asistencie v mesiaci. K argumentácii rozsudkom NS SR sp. zn. 5Tz28/2004 uviedol prokurátor, že obhajca zamĺčal ďalšiu právnu vetu predmetného rozhodnutia a to: „Zo zásady akcesority účastníctva vyplýva, že účastníctvo podľa § 10 ods. 1 Tr. zák. na trestných činoch rôznych páchatel'ov nie je možné posúdiť ako jeden pokračovací trestný čin účastníctva, hoci by inak boli pre posúdenie všetkých takých útokov splnené podmienky uvedené v § 89 ods. 19 Tr. zák.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

V predmetnej trestnej veci Krajský súd v Košiciach už rozhodoval a to prvý krát na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.11.2020 sp. zn. 4To109/2020, kedy obžalované A. B. C., A. C. D. a E. C. boli oslobodené spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 1Pv4/2016, pretože skutok nie je trestným činom aplikujúc zásadu ultima ratio. Odvolanie podal prokurátor a krajský súd rozhodol tak, že zrušil na padnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V rozhodnutí odvolací súd podrobne rozpísal skutkový dej trestnej veci, konštatoval, že sa jedná o skutok z obdobia 1.6.2006 do 31.12.2010. Je nesporné, že obžalovaná A. B. C. od malička prekonala trikrát mozgovú príhodu a je zdravotne ťažko postihnutá. Jej zdravotný stav vyžadoval neustálu opateru. Do roku 2006 sa o ňu starala jej mama E. C.. V roku 2006 došlo k legislatívnej zmene, ktorá znemožnila poberať príspevok za asistenciu rodinným príslušníkom. Musela teda nájsť niekoho iného za asistenta, čo nebolo najvhodnejšie, nakoľko jej zdravotný stav najlepšie poznala jej mama. Rodinný príslušník mohol vykonávať osobnú asistenciu až od zmeny zákona v júli 2012 (zákon č. 180/2011 Z.z.), pred týmto obdobím rodinný príslušník nemohol vykonávať osobnú asistenciu. Odvolací súd prikázal prvostupňovému súdu zareagovať na právne predpisy upravujúcich výkon osobnej asistencie pred stíhaným skutkom, v čase stíhaného skutku a po skutku.

Následne prvostupňový súd 20.5.2021 vyhlásil ďalší oslobodzujúci rozsudok a to dňa 20.5.2021 pod sp. zn. 1T/33/2016. Okresný súd v tomto rozsudku podrobne popísal dôkaznú situáciu vo veci a rozpísal ako úrad práce, sociálnych vecí a rodiny prišiel na to, že obžalovaná A. C. D. žiadnu asistenciu nevykonávala a finančné prostriedky nepoberala. Zistili to tak, že meno na výkaze, ktorý predložila fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, obžalovaná A. B. C. sa nezhodoval v databáze úradu s menom

asistenta, lebo tá sa medzitým vydala, bolo tam úplne iné meno a preto začali skúmať, kto vykonáva osobnú asistenciu. Na základe všetkých šetrení vydali rozhodnutie o odňatí príspevku, rozhodnutie o povinnosti vrátiť príspevok. Spísali splátkový kalendár, v ktorom sa dohodli na splátkach a dlh obžalovanej A. B. C. bol splatený, takže dlh voči úradu je vyrovnaný. Krajský súd o odvolaní prokurátora proti rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 20.5.2021 rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V súvislosti s námietkami prokurátora na uplatnenie princípu ultima ratio prvostupňovým súdom dal odvolací súd odpoveď, že princíp ultima ratio možno aplikovať v rámci trestného konania vždy len v súlade s ust. Trestného zákona a Trestného poriadku. Princíp ultima ratio možno uplatniť len prostredníctvom materiálneho korektívu (§10 ods. 2 Tr. zák.), teda len pri prečinoch. Krajský súd poukázal na rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 3Tdo/25/2021 zo dňa 21.9.2021. Odvolací súd zareagoval na neprimeranú dĺžku konania , ktorá vo veci je zistená a podložená trestným spisom a nezavinili ju obžalované a to tak, že neprimeraná dĺžka konania nie je dôvodom a nevyplýva to zo žiadnych rozhodnutí ESLP na zastavenie trestného konania alebo oslobodzujúci rozsudok spod obžaloby. Naposledy rozhodol okresný súd rozsudkom zo dňa 16.3.2022 sp. zn. 1T/33/2016 a to tak, že uznal obžalované za vinné zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 písm. a/, c/ Tr.zák. U obžalovanej A. C. D. vo forme pomoci k tomuto trestnému činu podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Okresný súd odôvodnil rozsudok tak, že obžalovaná A. B. C. vypovedala, že si už nepamätá kto inicioval uzavretie zmluvy o výkone osobnej asistencie, ale pravdepodobne to bola ona., S A. D. boli v tom čase veľmi dobre kamarátky. Pred uzavretím zmluvy bola A. C. D. oboznámená s podstatou konania, osobnú asistenciu vykonávala jej mama , o čom obžalovaná A. C. D. vedela. Zmluva o výkone asistencie bola podpísaná priamo obžalovanou A. C. D. v aute pred jej prácou. Pri podpísaní bola prítomná aj jej mama. Či už bola celá zmluva vypísaná si už nepamätá, obsahom zmluvy bol výkon osobnej asistencie. Vypísané a podpísané formuláre predkladali raz mesačne úradu, skutočnosť, že obžalovaná č. 2 zmenila priezvisko neriešila, ale začala to neskôr riešiť pracovníčka úradu.

Obžalovaná A. C. D. uviedla, že si nepamätá že by zmluvu o výkone asistencie podpísala ona, ale pokiaľ znalec z odboru grafológie zistil, že to podpísala ona, tak sa to mohlo stať len preto, že v tom období si hľadala prácu, mala osobné problémy a s obžalovanou A. B. C. sa kamarátili a táto skutočne bola osoba zdravotne ťažko postihnutá. O predkladaní mesačných výkazov o vykonaní počtu hodín asistencie nemá vedomosť, nič nepodpisovala a ani nič na úrad nenosila, žiadna asistencia z jej strany vykonávaná nebola. V roku 2009 sa vydala, zmenila priezvisko a kontaktovala ju pani z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, že má nezrovnalosť v jej priezvisku a tak sa vlastne dozvedela, to bolo v roku 2011, že asistenciu bez jej vedomia písali obžalované C. na jej meno a bez jej vedomia. Na podporu svojich tvrdení žiadala okresný súd vykonať dôkaz predložením facebookovej komunikácie medzi ňou a obžalovanou A. B. C., z ktorej má byť podložené že hovorí pravdu a obžalovaná A. C. sa jej neustále ospravedlňuje. Obžalovaná poukázala na to, že je bezúhonná osoba, vydala sa v roku 2009, má deti a prácu, kde sú s ňou mimoriadne spokojní o čom predložila poďakovanie zamestnávateľa pri príležitosti pracovného jubilea odpracovaných 10 rokov v Úrade vlády SR.

Okresný súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je popísaný v obžalobe k čomu sa aj obžalované A. B. C. a E. C. priznali. Zdôrazňovali, že A. B. C. je stále osobou zdravotne ťažko postihnutou, ktorá je odkázaná na asistenciu. Okresný súd zohľadnil, že obžalované doposiaľ súdne trestané neboli a neprimeranú dĺžku konania , na ktorej obžalované nenesú svoj podiel a uložil obžalovaným A. B. C. a E. C. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 18 mesiacov.

Odvolací súd v postupe okresného súdu , čo sa týka obžalovaných A. B. C. a E. C. nezistil pochybenie pri ustálení viny. Okresný súd a rovnako krajský súd poukazujú na to, že A. B. C. je skutočne osobou zdravotne ťažko postihnutou. Asistenciu po celý čas vykonávala a vykonáva jej mama avšak menili sa právne predpisy o priznaní príspevku za výkon asistencie a v období žalovanom asistenciu nemohol vykonávať rodinný príslušník a preto zmluvu o výkone asistencie podpísala A. C. D., pričom výkazy o výkone asistencie už A. D. nevypisovala, nepodpisovala, peňažné prostriedky nepoberala a ani výkazy na úrad nenosila. Jej meno podpísavali obžalované C.. Obžalované sú bezúhonné osoby, dĺžka konania je neprimerane dlhá, skutok sa mal stať od roku 2006 do roku 2010, obžalované na dĺžke konania nemajú vinu a preto odvolací súd toto zohľadnil a uložil obžalovaným A. B. C. a E. C. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

U obžalovanej A. C. D., keď dôkaznú situáciu podrobne popísal okresný súd a aj krajský súd na základe obsahu celé trestného spisu vec zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie. K tomuto záveru odvolací súd viedlo to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluvu o výkone asistencie podpísala A. C. D., v tom čase mala priezvisko L.. Toto má aj odvolací súd preukázané zo znaleckého posudku z odvetvia grafológie a tiež výpovedi obžalovaných E. C. a A. B. C.. V roku 2009 sa A. L. vydala, zmenila priezvisko na Špilkovú, ale vo výkazoch o výkone osobnej asistencie mesačne sa stále uvádzalo priezvisko L.. Túto nezrovnalosť zistila pracovníčka ÚPSVaR pani M. v databáze na úrade. Keď sa skontaktovala s obžalovanou A. C. D., táto jej povedala, že žiadnu asistenciu nevykonávala, nič nepodpisovala a ani žiadne výkazy na úrad nenosila.

Obžalovaná A. C. D. na potvrdenie jej výpovedi žiadala vykonať dôkaz a to prečítaním facebookovej komunikácie medzi ňou a obžalovanou A. B. C.. Okresný súd tento dôkaz odmietol vykonať podľa § 272 ods. 3 Tr. por. s tým, že ide o nezákonne získaný dôkaz, pretože bol získaný bez súhlasu obžalovanej A. B. C. a bez súhlasu prevádzkovateľa sociálnej siete facebook.

V prípade, že obžalovaný predloží zaobstaraný dôkaz, orgány činné v trestnom konaní a súdy sú povinné tento prijať a preložiť ho ako súčasť spisu. Tento dôkaz však musí byť získaný zákonným spôsobom t.j. v súlade s Trestným poriadkom a inými zákonmi Slovenskej republiky.

Nie je možné vylúčiť, aby bol ako dôkaz použitý aj záznam, ktorý bol urobený súkromnou osobou bez súhlasu osôb, ktorých prejav bol zaznamenaný. Prípustnosť takého záznamu je však vždy nutné posudzovať s ohľadom na právo na súkromie, nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia a ochrany osobnosti. Pri hodnotení takého dôkazu bude potom významná predovšetkým okolnosť, či dôkaz v podobe súkromne zadováženého záznamu nie je jediným dôkazom v konkrétnej veci, alebo či má súd k dispozícii iné dôkazy, ktoré potvrdzujú dokazovanú skutočnosť a s ktorými je taký záznam v obsahovej zhode. Preto okresný súd tento dôkaz bude musieť vykonať, lebo je podporený ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi a to, výsluchmi obžalovaných, výpoveďou svedkyne A. M. a listinnými dôkazmi, konkrétne zmluvou o výkone asistencie a mesačnými výkazmi o vykonanej asistencii.

V novom konaní odvolací súd považuje za potrebné opätovne vypočuť A. M. M., prípadne iného zástupcu za ÚPSVaR, ktorý nech popíše postup, či postačí len zmluva o výkone asistencie, alebo len výkazy o osobnej asistencii, aby peňažné príspevky mohli byť vyplatené. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny či má povinnosť kontrolovať výkon asistencie a v akých intervaloch, nakoľko v danom prípade za obdobie od roku 2006 do roku 2010 došlo k vyplácaniu príspevku na osobného asistenta, pričom výkazy mesačné nosila na úrad A. B. C. alebo E. C. a podpisovali oni priezvisko asistenta L..

K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nie len všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach ako aj v súhrne správne zhodnotí.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.